

Bosna i Hercegovina   Босна и Херцеговина

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

**Broj: S1 3 U 042489 22 U
Sarajevo, 12.1.2024. godine**

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Davora Žilića, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Lalović i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović u upravnom sporu tužioca "HARYSCO" d.o.o. Sarajevo, kojeg zastupa punomoćnik Sanin Pešto, advokat iz Sarajeva, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-1179-8/20 od 17.2.2022. godine, tuženog Kancelarije za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.1.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se zaključak tuženog: Kancelarije za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-1179-8/20 od 17.2.2022. godine i predmet vraća tuženom na ponovno postupanje.

Nalaže se tuženom da tužiocu naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 30 dana od dana prijema ove odluke, dok se sa viškom potraživanja preko dosuđenog iznosa tužba odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj: JN2-01-07-1-1179-8/20 od 17.2.2022. godine odbačena je kao neuredna tužiočeva žalba izjavljena protiv rješenja o djelimičnom prihvatanju žalbe i poništenju /otkazivanju postupka javne nabavke, broj: 04-14-4814/17 od 18.1.2029. godine, ugovornog organa Ministarstvo saobraćaja Federacije Bosne i

---

**Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321**

Hercegovine, Direkcija za puteve Kantona Sarajevo, u postupku javne nabavke izvođenja radova održavanja puteva na području opštine Trnovo (planinski uslovi).

Tužilac je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora u kojoj detaljno navodi dosadašnji tok postupka, te ukazuje da je tuženi već dva puta donosio zaključke kojima je tužiočevu žalbu odbacio kao neurednu, a da je Sud BiH donio presude broj: S1 3 U 031913 19 U i S1 3 U 036235 20 U, kojima je uvažio tužbe i predmet vratio tuženom na ponovni postupak. Ističe da je tuženi bio dužan postupiti u skladu sa uputama datim u presudi, a što nije učinio, te je ponovo postupio suprotno procesnim pravilima, kao i presudama ovog suda. Ukazuje da tuženi potpuno ignoriše intenciju i pravno shvatanje Suda, kao i da je osporeni zaključak baziran u cijelosti na poništenim upravnim aktima. Smatra da je tuženi imao obavezu da u ponovnom postupku pozove tužioca da izvrši uplatu naknade za pokretanje žalbenog postupka, imajući u vidu da su poništenjem zaključka, kao upravnog akta, poništene i sve pravne posljedice tog akta. Konačno je predložio da Sud meritorno riješi ovu upravnu stvar ili da tužbu uvaži, osporeni zaključak poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak i obaveže tuženi na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.123,20 KM i naknade na ime sudske takse.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana, ostajući kod razloga datih u osporenom aktu.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH, broj: 19/02 do 74/10 u daljem tekstu ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je u predmetnom postupku javne nabavke izvođenja radova održavanja puteva na području opštine Trnovo (planinski uslovi), obavještenje o nabavci broj: 201-1-3-22-3-41/17 objavljeno na portalu javnih nabavki dana 6.11.2027. godine, da je ugovorni organ dana 18.1.2019. godine donio rješenje, broj: 04-14-4814/17, kojim je djelimično usvojio žalbu ponuđača „Grakop“ d.o.o. Kiseljak., kao i da je tužiočeva žalba odbačena kao neuredna zaključkom broj: JN2-01-07-1-219-6/19 od 13.2.2019. godine, jer žalilac nije uredio žalbu na način da uplati naknadu za pokretanje žalbenog postupka. Dalje iz spisa proizilazi da je protiv navedenog zaključka tužilac pokrenuo upravni spor, da je Sud BiH dana 20.5.2020. godine presudom broj: S1 3 U 031913 19 U, uvažio tužbu, osporeni zaključak poništio i predmet vratio na ponovni postupak, da je tuženi donio novi zaključak broj: JN2-01-07-1-1179-2/19, na kojem je očiglednom greškom naveden datum 7.5.2019. godine, kao i da je u upravnom sporu Sud BiH donio presudu broj: S1 3 U 036235 20 U od 24.1.2022. godine, kojom je tužba uvažena, osporeni zaključak poništen i predmet vraćen na ponovni postupak, ali ovaj put iz razloga jer u ponovnom postupku odluka tužene nije dostavljena žalocu putem punomoćnika. U postupku izvršenja ove presude, tuženi je dana 17.2.2022. godine donio osporeni zaključak kojim je žalbu odbacio kao neurednu, kako proizlazi iz obrazloženja osporenog zaključka, jer je mišljenja da dostavljanjem prethodnog zaključka žalocu lično, umjesto

putem njegovog punomoćnika za žalioca nisu nastupile štetne posljedice, imajući u vidu da je žalilac blagovremeno uplatio naloženu administrativnu taksu

Osporeno rješenje je doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa.

Presudom Suda BiH, broj: S1 3 U 036235 20 U od 24.1.2022. godine, poništen je zaključak tuženog broj. JN2-01-07-1-119-2/19 od 7.5.2019. godine i predmet je vraćen tuženom na ponovni postupak. U obrazloženju predmetne presude sadržane su jasne primjedbe i upute ovog suda u odnosu na dostavljanje zaključka kojim je tužilac pozvan da uredi žalbu.

Presudom je ukazano na odredbe o zastupanju i pravo stranke da ima punomoćnika, na osnovu odredbe člana 49. stav 1. Zakona o upravnom postupku, kao i da radnje koje punomoćnik preduzima u granicama punomoćja, prema stavu 2. istog člana, imaju isto pravno dejstvo kao da ih je preduzela stranka, iako i stranka lično može preduzimati radnje u postupku. Organ koji vodi postupak, a ima saznanja o punomoćniku, dužan je korespondenciju obavljati preko punomoćnika, pa i kada se radi o obaveznom ličnom dostavljanju. Naime, obavezno lično dostavljanje predstavlja obavješćavanje stranke u situacijama za koje zakonodavac nalazi da su izuzetno važne, poput početka toka zakonskog roka, npr. roka za žalbu, ali i tada postoji prezumpcija da se dostavljanjem punomoćniku, vrši dostavljanje lično stranci. Razlika se pravi u odnosu na posredno dostavljanje, kada se pismeno može dostaviti licima koji nisu stranka, ni njen punomoćnik, nego lica u srodstvu ili neka druga lica koje zakon određuje svojim odredbama iz člana 77. ZUP-a.

U konkretnom slučaju nije sporno da je tužena imala saznanja o tome da je tužilac imao punomoćnika, budući da je uz žalbu dostavio punomoć za zastupanje. Sporno je što tuženi nije postupio po uputama ovog suda datim u presudi broj: S1 3 U 036235 20 U od 24.1.2022. godine. Naime, tuženi je bio u obavezi da postupi na način propisan odredbama Zakona o upravnom postupku, odnosno u skladu sa uputama datim u presudi od 24.1.2022. godine, a ne da pauštalno zaključuje da li bi dostavljanjem akata putem punomoćnika, a ne tužiocu lično, posljedica bila ista.

Valja ukazati da je odredbom člana 62. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine propisano da se, kad sud poništi konačni upravni akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba umjesto poništenog konačnog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležna institucija dužna je da ga donese bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Nadležna institucija je, pri tome, vezana pravnim shvatanjem Suda i primjedbama u pogledu postupka. Ovo vijeće ukazuje i na odredbu člana 64. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH kojom je propisano da odgovorno lice u nadležnoj instituciji koje ne postupi u skladu sa odredbama člana 62., 63. i 64. ovog zakona, čini težu povredu službene dužnosti.

Tužiocu pripada pravo na naknadu troškova spora u znosu od 380,80 KM, s obzirom da je uspio u upravnom sporu, a na osnovu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH. Troškovi se odnose na naknadu za sastav tužbe u predmetima neprocjenjive vrijednosti spora, prema Tarifi o naknadama i nagradama advokata u FBiH, člana 19. u vezi sa članom 12, i iznose 80 bodova, odnosno 240,00 KM, uvećano za troškove PDV u iznosu od 40,80 KM, kao i troškove uplaćene sudske takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. U preostalom dijelu, sa viškom potraživanja naknade troškova spora, tužba je odbijena, jer nije postavljena u skladu sa navedenom Tarifom.

Kako je osporeni akt donesen uz povrede pravila upravnog postupka na koje je ukazano ovom odlukom, valjalo je osporeni akt poništiti primjenom člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku će tužena postupiti po uputama ove presude, te pravilnom primjenom materijalnog propisa donijeti na zakonu zasnovanu odluku.

ZAPISNIČAR

Enisa Imamović

